

پرونده شماره ۱۰۵۱۳

شعبه دو

قرار موقت شماره ۲ - ۱۰۵۱۳ - ۴۸

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date	10 APR 1985 ۱۳۶۴ / ۱ / ۲۱
No.	۱۰۵۱۳

DUPLICATE
 ORIGINAL
 «نسخه برابر اصل»

دولت ایالات متحده آمریکا ،

از طرف وینفنج

لینن ، فورتین بری اند اسوشی ایتس اینکورپوریتد ،

خواهان ،

- و -

جمهوری اسلامی ایران ،

خواننده .

قرار موقت

یک - جریان رسیدگی

در تاریخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۲ (۲۹ دیماه ۱۳۶۱) دولت ایالات متحده آمریکا ادعای حاضر را از طرف و به نفع خواهان ، لینن فورتین بری اند اسوشی ایتس اینکورپوریتد به ثبت رسانید . ادعای حاضر علیه جمهوری اسلامی ایران طرح وطی آن خسارتی به مبلغ ۱۴۵،۰۰۰ دلار بعلاوه بهره ، بابت نقض ادعائی قرارداد اذنا حیه وزارت اطلاعات و جها نگر دی ایران ، مطالبه شده است .

در تاریخ ۳۰ نوامبر ۱۹۸۳ (۹ آذرماه ۱۳۶۲) خواهان احضاریه ای دریافت کرد مبنی بر آنکه در رابطه با دعوائی که وزارت ارشاد اسلامی ایران علیه وی طرح کرده در تاریخ چهارم مارس ۱۹۸۴ (۱۴ اسفندماه ۱۳۶۲) در دادگاه عمومی تهران حضور یابد . دعوائی مذکور ظاهرا " مربوط به همان قرارداد می شود که موضوع ادعای مطروحه حاضر در دیوان را تشکیل می دهد .

خواهان در تاریخ ۲۷ فوریه ۱۹۸۴ (۸ اسفندماه ۱۳۶۲) درخواستی جهت صدور قرار تامین موقت به ثبت رسانید ، که طی آن درخواست شده بود دیوان به وزارت ارشاد اسلامی دستور دهد که به دعوائی مطروحه در دادگاه عمومی تهران خاتمه داده یا در غیر آن صورت تا صدور رای دیوان درباره ماهیت ادعای مطروحه در دیوان رسیدگی به آن را متوقف نماید .

در تاریخ دوم مارس ۱۹۸۴ (۱۲ اسفندماه ۱۳۶۲) دیوان به خواننده دستور داد نظرات خود را درباره درخواست خواهان جهت صدور قرار تامین موقت به ثبت رسانند و درخواست کرد خواننده کلیه اقدامات مقتضی را جهت توقف رسیدگیهای دادگاه عمومی تهران تا اخذ تصمیم دیوان درباره درخواست خواهان معمول دارد . خواننده نظرات خود را در ۲۷ ژوئن ۱۹۸۴ (۶ تیرماه ۱۳۶۳) به ثبت رسانید .

دیوان طی دستور ثبت شده در تاریخ ۲۱ سپتامبر ۱۹۸۴ (۳۰ شهریورماه ۱۳۶۳) به خواهان دستور داد به نظرات خواننده پاسخ دهد . در این دستور همچنین ذکر شده بود

که دستور مورخ دوم مارس ۱۹۸۴ (۱۲ اسفندماه ۱۳۶۲) تا اخذ تصمیم دیوان در مورد درخواست خواهان، بقوت خود باقی خواهد بود. خواهان در تاریخ ۳۰ نوامبر ۱۹۸۴ (۱۹ آذرماه ۱۳۶۳) پاسخ خود را به ثبت رسانید.

خواننده لایحه دیگری در ۵ مارس ۱۹۸۵ (۱۴ اسفندماه ۱۳۶۳) ثبت کرد و استدلال نمود که آئین دادرسی مدنی ایران توقف رسیدگیها را پیش بینی نکرده و تنها راه توقف رسیدگیها در دادگاههای ایران تسلیم توافق و درخواست متشکر خواهان و خواننده جهت تعویق رسیدگیها، از دادگاه، می باشد. بنا بر این خواننده از دیوان درخواست می نماید خواهان دستور داده شود یک موافقتنامه کتبی در این زمینه به وزارت ارشاد اسلامی ایران تسلیم نماید. خواهان با ثبت چنین موافقتنامه کتبی مخالف است، "زیرا امکان دارد که به استدلال وی مبنی بر آنکه خواهان، در حیطه صلاحیت دادگاه تهران نمی باشد، لطمه زند".

دو - دلایل صدور قرار موقت

از مدارک موجود در پرونده حاضر روشن است که دعوی مطروحه در دادگاه عمومی تهران علیه خواهان ناشی از همان قرارداد و مربوط به همان موضوع ادعای مطروحه در دیوان داور می باشد. بدین ترتیب ادعای مطروحه در دادگاه ایران "ناشی از همان قرارداد، معامله یا رویدادی است که موضوع ادعای مطروحه در دیوان را تشکیل می دهد" و بموجب بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعوی، می تواند به عنوان ادعای متقابل در دیوان اقامه شود. قطع نظر از اینکه چنین ادعای متقابلی به ثبت رسیده یا نه، به هر حال دادگاه ایرانی می تواند برای رسیدگی به موضوعات حقوقی و ماهوی مشابه آنچه در اینجا مطرح است، فراخوانده شود.

خواننده منکر آن نشده که دو دعوی مورد بحث مرتبط اند و تاکنون نیز به صلاحیت دیوان نسبت به ادعای مطروح در آن ایراد نگرفته است. دیوان داور متقاعد شده است که علی الظاهر نسبت به ادعای مطروح در دیوان صلاحیت دارد. مع هذا، این رای

مقدماتی بر هرگونه تصمیم‌نهایی که دیوان راجع به صلاحیت اتخاذ کند، تأثیری ندارد.

دیوان داوری در قرار موقت شماره ۳۸۸ - ۱۳ (چهارم فوریه ۱۵/۱۹۸۳ بهمن ماه ۱۳۶۱) در پرونده ثی. سیستمز اینکورپوریتد و جمهوری اسلامی ایران،

Iran-U.S. C.T.R. 51,57 10,2 رای داده است که "دیوان حاضر

بالقوه این اختیار را دارد که در صورت لزوم به منظور حفظ حقوق طرفین مربوط و تضمین اجرای کامل صلاحیت و اختیار دیوان دستوراتی صادر نماید". "دیوان به منظور اجرای کامل تصمیمات خود..." (همانجا) این اختیار را در جهت حصول اطمینان از توقیف رسیدگیها در دادگاههای ایران، تا تصمیم‌گیری راجع به پرونده‌های مطروحه در دیوان که متضمن ادعاهائی است که به عنوان ادعای متقابل نزد دیوان قابل طرحند - ولو اینکه تحت این عنوان اقامه نشده باشند - اعمال کرده است. "حکم صادره در این پرونده توسط دیوان، که بموجب موافقتنامه بین الدول، تاسیس شده، بر کلیه تصمیمات متخذة توسط دادگاههای ایرانی یا آمریکائی که متناقض با حکم دیوان باشد، اولویت دارد..." (همانجا). علیهذا، جهت احترام از این قبیل تصمیمات متناقض و هرگونه لطمه‌ای که در اثر اتخاذ چنین تصمیماتی متوجه حقوق اصحاب دعوی شود ادعاهای مطروح در دادگاههای ایالات متحده و ایران که ممکن است متضمن موضوعات حقوقی و ماهوی مشابه با موضوعاتی باشد که در ادعای مطروح نزد دیوان اقامه گردیده، باید تا ختم رسیدگی نهائی ادعای مربوطه نزد دیوان، متوقف شوند. لذا، توقیف رسیدگیها در این مورد ضروری می‌باشد.

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت ایالات متحده آمریکا طی بیانیه‌های الجزیره موافقت کرده اند که صلاحیت رسیدگی به برخی ادعاها را به دیوان تفویض نمایند. این بدان معنی است که هر دو دولت تعهد بین المللی دارند که از هرگونه تصمیم متخذة توسط دیوان، به موجب این موافقت نامه، تبعیت نمایند. رجوع شود به ارو نو ترا نیکس اورسیز سرویسز اینکورپوریتد و دولت جمهوری اسلامی ایران،

قرار موقت شماره ۱ - ۱۵۸ - ۴۷ (۱۴ مارس ۲۳/۱۹۸۵ اسفند ماه ۱۳۶۳) ص ۵

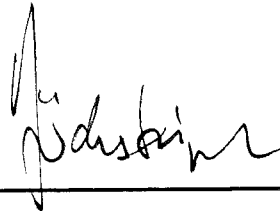
بنا بر این ، دیوان بر این نظر است که رسیدگیهای دادگاه عمومی تهران باید تا تعیین تکلیف نهائی این پرونده توسط دیوان ، متوقف شود .

سه - قرار موقت

به دلایل مذکور در بالا ، دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند :

دیوان داور ، از دولت جمهوری اسلامی ایران تقاضا می کند که کلیه اقدامات مقتضی را جهت توقیف رسیدگیهای دادگاه عمومی تهران علیه لینن ، فورتینبری انداسو شی ایتس اینکورپوریتد ، تا اخذ تصمیم نهائی توسط دیوان در مورد این پرونده به عمل آورد .

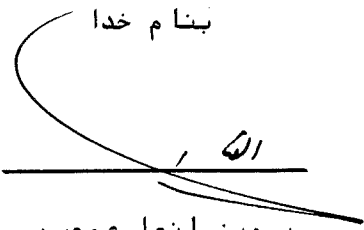
لاسه ، بتاريخ ۱۰ آوریل ۱۹۸۵ برابر با ۲۱ فروردین ماه ۱۳۶۴

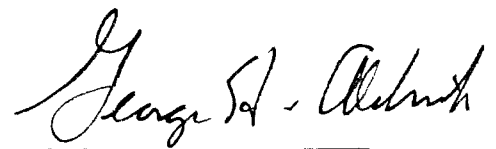
کارل - هاینس بوکشتیگل

کفیل ریاست شعبه دو

بنا م خدا

پرویز انصاری معین
مخالف

جرج ا.ج. آلدریج

م.ف.و.آ.ن.ک.ف